

zelfs stond het op de plaats van een verdwenen riddergoed. Vervolgens liet hij zich uitteekenen door den miniatuurschilder en avonturier-diplomaat Balthasar Gerbier, zich noemende baron d'Ouvilly, den lateren vriend van Rubens, die in 1615 ook van Prins Maurits en in 1616 van Karel I, nog kroonprins, een met de pen geteekend portret had gemaakt. Gerbier beeldde hem, den ridder, uit in een, klaarblijkelijk op fantasie berustend, intérieur van een eeuwenoud ridderslot, als was hij eigenaar, niet van het eenvoudige Oosterlee, maar van het statige Huis te Dorp, dat in de onmiddellijke nabijheid was gelegen. De teekening draagt het volgende in het Latijn gestelde randschrift, dat geen van zijn hooge titels in het duister laat: Jacob van Dijck, Eques Auratus¹⁾, Erfgezetene van Salnecke, Heer van de Lier en Souteveen, Hofraad van den Doorluchtigen en Zeer Voortreffelijken Koning der Zweden en diens Ambassadeur bij de Hoog Mogende Staten van de Vereenigde Nederlanden. Zijn vriend, de wereldberoemde Daniël Heinsius, voorzag het geheel van een lofgedicht, dat, metrisch vertaald, aldus luidt:

Zie, hem dient niet alleen heel Phocis, maar ook zelfs Apollo;
 Door zijn verdiensten verlokt, lokken hem koningen aan;
 Geestkracht, grooter dan voor- en tegenspoed bei, geeft hem voorspoed;
 Helicons hooge godin opent den weg hem tot roem.
 Al deze helpers, aan wie hij koningen dankt en vermogen,
 Zijn hem tot vriend en gezel, volgen hem steeds en ook nu.

Zóó sterk geloofde hij nog in zichzelf. Toch was zijn ondergang nabij. Oorzaak hiervan was een concurrentiestrijd tusschen den Dordtschen schout Hugo Muys van Holy en den overbekenden kanonnenkoning Louis de Geer.

Muys maakte deel uit van de klasse der regenten. Successievelijk was hij lid van bijna alle Colleges van Staat. Ook toen gaf politieke invloed een voor- sprong, die zeker niet geringer was dan nu. Dien invloed, nu, wist Muys met niets ontziende roekeloosheid uit te buiten. Hij was een oom van Jan Rutgers en door Rutgers' bemiddeling slaagde hij erin, zich het Zweedsche koper, dat Gustaaf Adolf naar de Nederlanden zond, om uit de opbrengst zijn schuld aan de Staten-Generaal te voldoen, te doen toewijzen ten verkoop.

Een niet minder krachtige persoonlijkheid was Louis de Geer. Enorme zaken deed hij, ook als bankier, maar toch voornamelijk als wapenhandelaar. Door middel van van Dijck had hij aan Gustaaf Adolf voor hooge bedragen aan harnassen, musketten en munitie verkocht. Ruim wist hij te leven en ruim te laten leven en van Dijck, die altijd schulden had, was wel gevaren bij de royale wijze, waarop hij zijn zaken dreef. Het geven en ontvangen van geschenken was in gevallen als dit een volkomen gangbaar gebruik. Zoo kwam het, dat van Dijck algauw van beschermheer beschermeling werd. De Geer nu vond, dat hij meer dan de politicus Muys voor den verkoop van

¹⁾ Een, niet erfelijke, riddertitel in Zweden.